

MENIGHETSBLADET

BE

OG HØR

Menighetsblad for
Gjøvik, Bråstad,
Engehaugen,
Hunn, Vardal

1-2021
18. Årgang

Kirkens SOS

20 år i Engehaugen

Raus lytttepost

Det er godt at noen vil lytte

REDAKTØRENS HJØRNE

I 20 år har Kirkens SOS hatt vaktrom i Engehaugen kirke. Her har frivillige tatt imot telefonsamtaler og lyttet respektfullt til mennesker som har hatt behov for å snakke med noen. Når menigheten i Engehaugen har sunget sitt Glade jul på julaftens gudstjeneste har noen frivillige lenger inn i gangen gått på vakt. De har utgjort en lyttepost i natten og vist medfølelse med mennesker som strever med livet. Kirkens SOS gjør en viktig jobb.

Jens Dale

Gud er trofast

Å ha formidling av tro som jobb kan være utfordrende.

Man bør kjenne at man står inne for det man formidler. Da kan det være vanskelig å kjenne på tvil. Tvil på Gud som skaper, tvil på om Gud er glad i meg og tvil på meg selv som bra nok i formidlingen av tro.

Tvil og tro henger sammen som forsiden og baksiden på en mynt. Etter som årene har gått har troen min smeltet sammen med en tillit til at Gud er der uavhengig av hva jeg føler. Mine følelser er et upålitelig instrument og kan ikke måle hvor nær Gud er. Livet kan være vanskelig og tøft. Det kan oppleves som urettferdig. En vanskelig livssituasjon kan gjøre at man har nok med seg selv. Da kan troen og Gud føles langt unna.

Er Gud lengre unna når man ikke føler han like sterkt?

Noen ganger når jeg tviler leser jeg 2 Tim 2.13:

Er vi troløse, så er han trofast, for han kan ikke fornekte seg selv.

Det ligger i Guds natur å være kjærlighet. Ikke bare i dag eller i går, men alltid. Kanskje det ikke er så farlig om jeg tviler innimellom. Kanskje det å tvile gjør at jeg

Eiliv Revling Holm, foto: Amund Haugen Tusvik

ikke har alle de skråsikre svarene? Kanskje jeg blir mer ydmyk i møte med andre trosretninger og alle de som leter etter svar?

Det er fint og litt vanskelig å ha tillit til andre. Det heter seg at man må gjøre seg fortjent til tillit. Gud hadde en genial frelsesplan for oss alle. Den var det sønnen hans, Jesus, som utførte. Har han ofret sønnen sin for meg og alle mennesker fortjener han respekt, beundring, tilbedelse og ikke minst tillit.

Av trosopplærer Eiliv Revling Holm

Tillit til Gud er viktig både når jeg tror og tviler. I tillit kan jeg være i Guds nærhet. Uten å prestere tro, men bare å være akkurat den jeg er med alle feil og mangler. Troen er som et skip som driver med vind, bølger og hav. Da blir Gud et anker som holder fast uansett hvordan været er. Gud kan ikke fornekte seg selv, for han er trofast. Han holder fast i oss selv om vi ikke alltid får til troen. Jeg skal øve meg på å ha tillit til at ankeret holder.

Norges nyeste stavkirke

Mange fra Gjøvik har vært på retreat hos Ingeborg og Sigmund Bø på Lia gård. Det er et retreatsted nær Koppang i Østerdalen. Der ligger Norges nyeste stavkirke. Den ble vigslet på St.Hansdagen 2017. Stavkirken er tegnet av arkitekt Odd Egil Moen etter inspirasjon av Lomen stavkirke i Vester Slidre. Alterbildet er malt av Hege Bø. Det viser Jesu dåp som om han ble døpt av Johannes i et tjern i Rendalen. Stavkirken er ikke et museum, men en oppvarmet og åpen kirke som retreatdeltagere og andre besøkende kan komme inn i når som helst. Tekst og foto: Jens Dale

Be og hør

Menighetsblad for Vardal, Bråstad, Hunn, Gjøvik og Engehaugen menigheter

Nettutgave: www.kirken.no/gjovik (Digitalt arkiv av alle «Be og hør»-utgaver fra 2019)

Ansvarlig redaktør: Jens Dale

Redaksjonen: Ole Jacob Nyhus, Steinar Dalby, Eiliv Revling Holm, Roger Brevik, Jens Reidar Antonsen, Hilde Kristin Jarlvang

Styreleder: Dag Landmark

Distribusjonssjef: Knut Lund

Layout: Jens Dale og Johannes Nag

Trykk: Grafisk Byrå AS

Distribusjon: Frivillige og Innlandet distribusjon

Opplag: 12500 eks. Fire utgivelser i året

Giro: 2050 02 93692

Deadline 2021 (utg.dato i parentes): 10.5 (31.5), 9.8 (30.8), 15.11 (6.12)

Gjøvik kirkekontor 08.00 – 15.30

Hjemmeside: www.kirken.no/gjovik

Epostadresse: post.gjovik@kirken.no

Epostadresse til prosten i Toten: prosten.toten@kirken.no

Sentralbord: 45876201

Post- og besøksadresse: Strandgata 13 A, 2815 Gjøvik

Kontoret betjener: Vardal, Bråstad, Hunn, Gjøvik, Engehaugen, Biri og Snertingdal menigheter, Gjøvik kirkelige fellesråd og prosten i Toten

Gjøvik krematorium/kirketjenere: 458 76 228

Diakonihuset Gjøvik:

i Engehaugen kirke, Gjennomfaret 2

Trosopplæringen

Hjemmeside: www.kirkenmin.no Telefon: 458 76 222

Adresse: Ynglingen, Svoldersgate 2, 2821 Gjøvik

Gjøvik kirkelige fellesråd

Leder i fellesrådet: Dag Landmark, 414 75 900

Kirkeverge: Line Langseth Bakkum, lb772@kirken.no, Tlf. 907 97 188

Sentralbord: Karianne Fangan

Økonomikonsulent/rådgiver: Arnhild Kløvrud

Saksbehandlere: Engehaugen: Hege Breang, Gjøvik: Line Langseth Bakkum, Hunn: Geir Skaug, Vardal og Bråstad: Hilde Bakkenget, Saksbehandler: Kirsten Glimsdal

Kirketjenere: Henvendelse kirkekontoret

Menighetsrådenes ledere: Gjøvik: Kirsten Aarflot 958 64 634, Engehaugen: Solfrid Drogseth Høie, 980 40 301, Hunn: Torunn Antonsen Berge, 980 61 249, Vardal: Marianne Nordahl-Pedersen, 901 00 257, Bråstad: Marianne Mølmen, 958 91 575

Forside: Hilde Stokke Lothe er daglig leder for Kirkens SOS innlandet. Her utenfor vaktrommet i Engehaugen kirke. Foto: Jens Dale.

Sokneprest i Vardal og Bråstad
Roger Brevik
rb932@kirken.no, tlf. 905 55 471

Sokneprest i Hunn
Jens Dale
jd374@kirken.no, tlf. 938 63 116

Sokneprest i Gjøvik
Ole Jacob Nyhus
on888@kirken.no, tlf. 928 10 807

Sokneprest i Engehaugen
Jens Reidar Antonsen
Ja243@kirken.no, tlf. 472 37 755

Prost i Toten
Stein Ovesen
so632@kirken.no, tlf. 941 89 209

Organist i Gjøvik
Paul Wilmot
pw886@kirken.no, tlf. 979 91 312

Organist i Hunn
Bram Janssens
aj638@kirken.no, tlf. 41316850

Organist i Vardal og Bråstad
Anders Byfuglien
ab396@kirken.no, tlf. 41475881

Organist i Engehaugen
Kolbjørn Sandnes
ks326@kirken.no, tlf. 40437753

Diakonmedarbeider/organist i Engehaugen
Christian Sporild
Cs928@kirken.no, tlf. 97662824

Diakon
Hilde Kristin Jarlvang
hj793@kirken.no, tlf. 916 96 338

Diakon
Kari Karsrud Korslien
kk896@kirken.no, tlf. 92297269

Leder for trosopplæringen
Karsten Torp
kt693@kirken.no, tlf. 950 65 812

Trosopplærer
Eiliv Revling Holm
eh779@kirken.no, tlf. 949 73 714

Trosopplærer/kateket
Hilde Engevoid
he839@kirken.no, tlf. 415 71 492

Trosopplærer
Marte Hjelsbakken
mh978@kirken.no, tlf. 478 58 135

Hvorfor feirer vi påske?

Av sokneprest i Vardal og Bråstad Roger Brevik

Jesus dro opp til Jerusalem for å feire påske. Sammen med utallige andre skulle han og disiplene minnes utferden fra slaveriet i Egypt. Samtidig er Jesus klar over at noe nytt skal starte nå.

Han har forberedt flokken sin på det som skal skje, men det vanskelig for dem å forstå det. Jeg tror at Jesus hadde en bevissthet om at det som skjedde skulle gjenntas og gjenfortelles. «Gjør dette til minne om meg.» sier Jesus, når han innstifter nattverden på skjærtorsdag. Påskens fortelling bærer vi med oss, kanskje sterkere enn vi er bevisste på. Tenk bare på hvor mange som bærer et kors rundt halsen. Å følge påskens drama er en god grunn til å besøke kirka nå i påsken.

Palmesøndag

Vår påske begynner med at Jesus rir inn i Jerusalem. Det er palmegrener og

flagrende kapper. Det er glede og jubel. Vi må ikke glemme at Jesus var både populær og avholdt. Han hadde et budskap som traff folket, og han kunne samle store folkemengder. Palmesøndag vitner om en glede over det gode budskap Jesus bringer med seg. Når jeg har vært i barnehager, og gjenskapt påsken sammen med barnehagebarn, så har ofte palmesøndag vært en favoritt. Vi skal ikke være redde for å fylle kirka med fest og glede. Som prest er jeg så heldig å få gå inn i kirka i prosesjon sammen med dåpsfamilier og konfirmanter. Det å bli tatt imot av en av en kirke full av glade mennesker (uten sammenligning med palmesøndag forøvrig), er en utro-

Roger Brevik er sokneprest i Vardal og Bråstad.

lig fin opplevelse, som jeg unner alle å få oppleve.

Skjærtorsdag

Når Jesus bryter brødet og sender rundt kalken, blir påskemåltidet til nattverdsmåltidet. Og hele året feirer vi nattverden, til minne om Jesus. Men det er en annen hendelse fra denne dagen, som kanskje med fordel kunne vært gjentatt oftere. Under måltidet vasker Jesus disiplens føtter, Joh 13. Disiplene protesterer, men Jesus sier at når han som deres herre og Mester gjør dette, ja da skylder også de å tjene hverandre. Det blir alltid litt rart når jeg prøver å vaske barnehagebarnas føtter. Noen synes det blir for skummelt og nært, det å skulle ta av seg på beina og bli vasket. Mens andre spruter og ler, og sier det kiler. Det å bøye seg ned, for et barn eller en voksen, er en fysisk og sterk påminning om ydmykhet og tjenervilje. Når vi skal vaske noens føtter, må vi bøye oss ned for den vi vasker. Vi må sette oss selv lavt, og den som vaskes, høyt. Fotvaskingen er en utrolig sterk påminning om vårt kristne kall til å tjene og elske vår neste.

Langfredag

Langfredag var ikke menneskehetens beste dag. Disiplene var Jesu nærmeste, men svikter i det avgjørende øyeblikk. Tre av dem sovner da Jesus ber. Peter nekter for at han kjenner Jesus. Judas selger sin Mester for 30 sølvpenge. Pontus Pilatus toer sine hender da mobben forlanger Jesus henrettet. Gjennom en dag full av menneskelig svik og nederlag, svakhet og ondskap fullfører Jesus Guds frelsesplan. Langfredag vitner om en menneskeslekt som ikke kan frelse seg selv. Samtidig som den vitner om at Gud kan! Langfredag vitner om hvor langt Guds kjærlighet strekker seg.

Kristus på korset. Bildet er fra Montserrat i Spania. Foto: Jens Dale

Påskedag

«Deg være ære, Herre over dødens makt.» synger vi på påskedagen. Påskedag er liv og glede. Men skulle vi fulgt påskefortellingens dramaturgi, var nok påskedagen mer preget av usikkerhet og forvirring. Hva har skjedd med Mesteren?

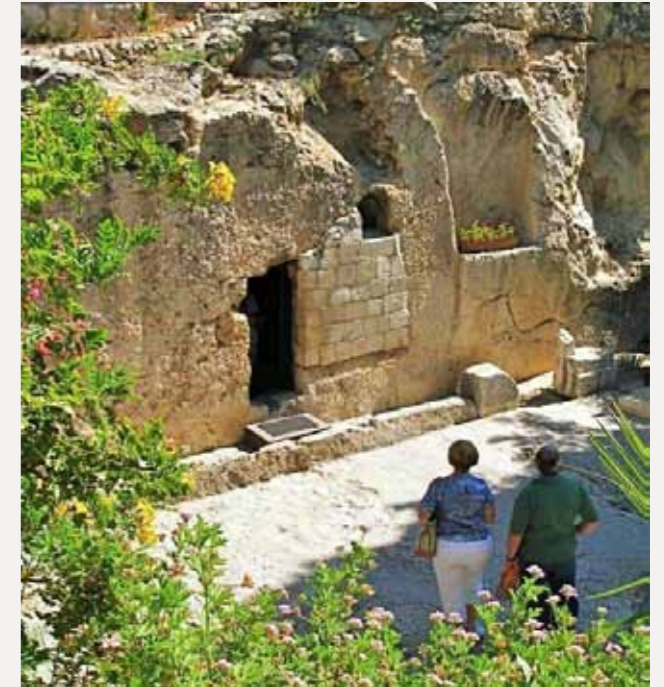
Når jeg har dramatisert påsken for barnehagebarn, så har det alltid vært en utfordring å få til denne overraskelsen. At når vi åpner grava så er det ikke den Jesus-figuren som jeg la der, vi finner. Nei, da er det en engel som står der. Mange av barna lurer på hvor figuren som lå der er blitt av. Og av og til har de klart å finne den, og da har jeg jo et forklaringsproblem.

Det tok nok dager og uker før disiplene virkelig fattet at Jesus hadde stått opp. Og det har tatt år, ja for ikke å si århundrer, for kirka å forstå hva Jesu oppstandelse

faktisk betyr for oss. Og sannheten er kanskje at vi aldri helt kan forstå det? Samtidig så tror jeg at påskemorgen og oppstandelsen ligger som et frø av håp i hjertet hos meg og mange andre. Det er et håp om at livets krefter sterkere enn døden både for min del og for mine kjære, ja for hele menneskeheten.

Kristus er oppstanden! Ja, han er sannelig oppstanden!

Den tomme grav, Jerusalem.

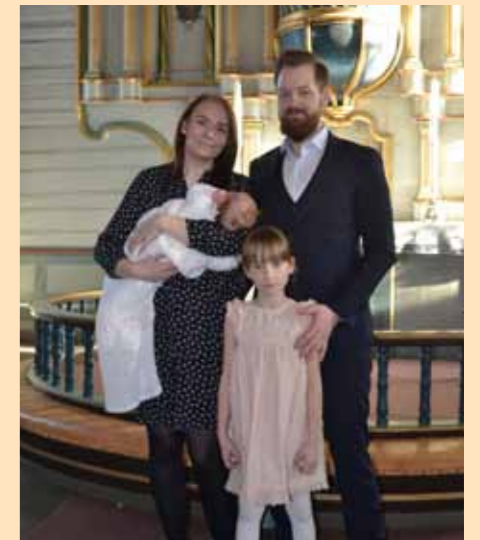
Hver sin dåpsgudstjeneste i Vardal

Søndag 14. februar ble Leon Alexander og Tiril døpt i Vardal kirke. Men på grunn av smittevern måtte de få hver sin gudstjeneste. Bare de aller nærmeste kunne være til stede.

Dåpsbarnet Leon Alexander Søhagen, sammen med foreldrene Camilla Gunar og Tommy Engebretsen Søhagen.

Dåpsbarnet Tiril Lunde Paulsen, sammen med foreldrene Kristin Lunde Eriksen og André Paulsen og storesøster Mie Svartbekk-Paulsen.

Endring i kirkelig lovverk gjeldene fra 1. januar 2021

Vi har fått en ny trossamfunnslov i Norge. Denne loven erstatter flere lover, bl.a. kirkeloven. Likevel er ikke Den norske kirke som andre tros og livssynssamfunn. Den er blitt et trossamfunn med særregulering i lov. Lovens kap. 3 er i sin helhet viet til Den norske kirke. Kirken er nesten like offentlig som før og det beste av den forrige kirkeloven er tatt inn i trossamfunnsloven kap.3. At Den norske kirke fortsatt er lovregulert er en videreføring av Grunnlovens §16.

Men kirken beveger seg i privat retning. Den store endringen er at Kirkemøtet selv kan organisere kirkens ordning (§ 12 i trossamfunnsloven). Dette medfører at

kirkedemokratiet blir enda viktigere enn før. For tiden er kirkens ledelse opptatt av å finne en god organisasjonsmodell som kan ivareta kirken både i storbyer og små sokn i grissgrendte strøk. Det er flere høringer om dette som skal behandles lokalt i de mange menighetsråd i løpet av 2021.

Kommunene er pålagt å finansiere kirka på nivå med før bortfallet av kirkeloven.

Det vil fortsatt være leveranse og tillit som ligger til grunn for budsjettbevilgningene, volumet har aldri vært lovbestemt. Det kommunen skal finansiere er arbeidsplassene til de kirkelig ansatte som ikke er prester. Prestene får fortsatt sin lønn over statsbudsjettet.

Videre skal kommunen finansiere drift av gravplasser og kirkelige bygg og anlegg.

Før hadde de som var valgt inn som kirkelige folkevalgte rett i permisjon for å skjøtte sin verv i menighetsråd og fellesråd. Denne permisjonsrette er nå tatt vekk. Likeså har biskopene mistet sin innsigelsesrett til plansaker og forbudet mot bygging i omkrets av 60 meter fra kirke er falt bort.

I det store og hele vil kirken fremstå for sine medlemmer slik de kjenner den i dag og det opplever mange av oss som trygt og godt.

Stein Ovesen, prost

Paul Wilmot, ny organist i Gjøvik

Gjøvik menighet har fått ny, topp organist fra England! Paul Wilmot (38) gleder seg til å ta fatt og er på plass etter påske.

Tekst og foto: Jacken Nyhus

Paul bor nå på Lillehammer sammen med sin forlovede Henriette og deres lille gutt Laurence på 9 måneder. Paul møter meg på kontoret med sin tillitsfulle lille gutt. Paul har pappermisjon fram til påske. Etter snart ti år i Norge snakker han flytende norsk.

- Gratulerer med stillingen Paul. Hvorfor ville du søke Gjøvik?

- Jeg er så glad for at jeg fikk anledning til å søke denne stillingen. Jeg har kjent Gjøvik noen år og spilt her noen ganger, bla ved sommerkonsertene i kirken. Det ga en god følelse. Her er et engasjement for musikk, kirken og et rikt musikkliv. Gjøvik kirke har gode instrumenter. Et stort orgel med 44 stemmer. I til-

legg et kororgel, flygel og cembalo! Dessuten er stillingen godt organisert, med egen ressurs for kor.

- Fortell litt om din bakgrunn. Når begynte du å spille?

- Min far spilte orgel i en liten landsby 30min fra Brighton sør i England hvor jeg vokste opp. Sju år gammel begynte jeg å spille piano og gå til undervisning, og i 2000 begynte jeg som en orgelstipendiat (organ scholar) i Oxford, hvor jeg utdannet meg til organist.

- Du har hatt en ganske så eksotisk reise?

- Ja, jeg begynte som yrkesmusiker på Mauritius, hvor jeg var piano/orgellærer og offisiell akkompagnatør i kulturskolen, og repetitør for

operaen der, Opera Mauritius.

- Men etter flere år søkte du Vega, et lite øysamfunn på Helgelandskysten. En ekstrem overgang fra det Indiske hav til Nord-Norge!

- Ja, det var noe som tiltrakk meg veldig. Alt var eksotisk i nord. Vega med fantastisk natur, fjord, fjell, midnattssol, nordlys og ærfugler. Det var som å lese Roy Jakobsens roman De usynlige. Det er mange grunner til å søke seg til Norge som kirkemusiker. Den norske kirke tar kirkemusikk på alvor og tilbyr gode, sikre stillinger. Den norske salmeboka rommer en rik kultur med mange genre fra den verdensvide kirke, store komponister og folkemelodier. Norge har flere store komponister innen kirkemusikk: Kverno, Hovland, Nystedt og Grieg med sine salmer, blant andre.

- De siste seks årene har du vært på Lillehammer. Hvilke drømmer har du så for Gjøvik?

- Jeg ønsker å videreføre det gode arbeidet fra Vidar. Arbeidet han har hatt med lokale musikere på høyt nivå – ikke minst i forbindelse med alle sommerkonsertene. Det er viktig å ta vare på de gamle tradisjonene samtidig som vi må være åpne for ny musikk. De gamle tradisjonene setter standarden som ny musikk må måle seg med.

- Så gospel er ok?

- I noen grad. Det er en unik sjanger, blant mange andre. Det viktigste er god kvalitet og rette proposjoner, at det tas hensyn til helheten. Bachs musikk var «populær» samtidig som den var kirkelig. Disse motsetningene eksisterte ikke på samme måten den gangen.

- Men hva skal musikken tjene til Paul?

- Målet er som Bach sa: Soli Deo Gloria. Å lovprise Gud, og tilfredstille sjelen. Musikken har også en åndelig funksjon og dimensjon. Den skal fremme evangeliet, inspirere og gjen-speile Den hellige ånd i kirken.

- Fint å høre Paul. Vi ser fram til samarbeidet!

Gunhild (67) kjenner alle i Biri

Etter 30 år runder Gunhild Ekerhaugen av som ansatt i Gjøvik kirkelige fellesråd.

Gunhild Ekerhaugen har etter tur vært sekretær for alle menighetsråd i Gjøvik unntatt Hunn. De fleste av årene har hun tjenestegjort i Biri. Hun har skrevet utallig dåpsattester, holdt styr på konfirmanter, brudefolk og dem som har blitt stedt til hvile. Fra naturens side er Gunhild utstyrt med klisterhjerne. Og det er ingen overdrivelse å si at i Biri kjenner Gunhild alle levende og døde.

- I alle fall var det sånn før, sier Gunhild.

Lokalkunnskapen fikk sin første boost da hun var ansatt på Biri samvirkelag og deretter Spareland. Nå ser hun fram til rolige pensjonistdager bare ryggen slutter å krangle.

Kirkebussen kom

Da Gunhild vokste opp i Biri øverbygd var de avhengig av egen kirkebus for å komme til gudstjeneste. Som voksen har hun erfart gudstjenesten som et godt sted å leve ut troen.

- Fellesskapet i kirka har gitt næring for troen, sier hun.

Sammen med prest, diakon, kirketjener og organist har hun fått være med å planlegge gudstjenester. Som stolt klokke i 30 år har hun holdt korset høyt og ledet inngangsprosjonen, lest bibeltekster og delt ut nattverden.

Nattverd til barn

Et av Gunhilds sterkeste kirkeminner er fra da barn fikk lov å være med og feire nattverden. Hun glemmer aldri to søstre som kom fram og knelte ved alteringen.

Den ene miste dukken innenfor alteringen og presten måtte bøye seg ned og ta den opp før han kunne gi jenta nattverdbrodet. Barnas øyne lyste. De forsto at de fikk være med på noe stort, mer enn ord kan forklare. Gunhild kjenner seg igjen i dette; gleden og tryggheten ved troen og fellesskapet.

- Det har vært et privilegium å få være med å utføre kirkens store oppdrag med å forkynne evangeliet og vise omsorg for mennesker, sier Gunhild.

Tekst og foto Jens Dale

GUD OG KORONA:

Å tro på Gud i en vond verden

Det er mye som kommer til overflaten i krisetider. Pandemien kan få fram noe av det beste i oss, men også våre skyggesider. Solidaritet og godhet eller frykt og skam. Noen søker til Gud mens andre avviser Gud.

Av Jacken Nyhus, sokneprest Gjøvik kirke

Noen sier: en kjærlig Gud og skaper kan ikke tillate at et virus får bringe en hel verden i kne! En kjærlig Gud og den ufattelige lidelsen er uforenlig - kan ikke eksistere samtidig. Ergo er det Gud som må ut, for det onde er det ingen tvil om at eksisterer. Men en verden uten kjærlighetens Gud - gjør det for mange av oss bare enda mørkere. Vel fins det mye ond i verden, men det finns jo enda mere som er godt og vakkert. Det onde framstår tross alt som *unntaket!* Virus er vanligvis våre venner. Det er derfor vi protesterer når pandemier og ondskap brer om seg, fordi det er brudd med den gode normalen - «sånn det er ment!» En talemåte som for øvrig forutsetter en Mening og mange vil si en Gud.

Guds lærepenge?

Noen avviser Gud i krisetider, andre prøver å *forsvare* Gud ved å legge skylda på menneskene. Slik foreldre tidligere tuktet sine barn med riset, kan Gud tukte oss med sjukdom og ulykker for å gi oss en lærepenge. Det er lett å tenke slik. «Hva galt har jeg gjort siden dette fryktelige skulle ramme meg?» - er et spørsmål mange prester har møtt ved ei sjukeseng. Men Jesus avviser flere ganger at det finns en sånn sammenheng mellom synd og sjukdom/ulykker.

En svært interessant, men for mange ukjent beretning om dette, gir Lukas oss. Han forteller om ei tragisk ulykke som skjedde i Jerusalem da Siloa-tårnet styrtet sammen og atten mennesker ble drept. Samtidig forteller han om det grusomme som skjedde da Pilatus vilkårlig drepte noen galileere som skulle bære fram sitt offer. Noen kommer til Jesus og forteller om alle disse drepte, og Jesus spør så: «*Mener dere at disse galileerne var større syndere enn alle andre i Galilea, siden det gikk så ille med dem? Nei!*» Og om de drepte under Siloa-tårnet spør han retorisk: «*Mener dere at de var mer skyldige enn alle de andre som bor i Jerusalem?* Slett

Ondt eller vondt?

Gud har ikke lovet oss et liv uten smerte, sjukdom og prøvelser. Det står: *Herren skal bevare deg fra alt ondt. Han skal bevare ditt liv.* Og Jesus lærer oss å be: *Frels oss fra det onde!* - ikke frels oss fra det vonde. For det er forskjell på det. Det er vondt og trist å oppleve sjukdom og tap, men det er ikke «ondt». Det onde er at mørket får makt over oss, at vi blir harde og bitre og forneker trua. Men det går an å bli bevart fra det onde midt oppe i alt det vonde. Det finns så mange eksempler på det: hardt prøvede mennesker som likevel har bevart det indre lyset.

Fra spanskesyken tid.

Det store bibelske perspektivet er at Gud holder verden i sin hånd. Kaoskrefter kan true, men Gud elsker sin verden og holder den fast. Skaperverket er ikke ferdig ennå! Gud fortsetter å trekke sitt skaperverk framover mot fullførelsen av «en ny himmel og en ny jord hvor rettferdighet bor».

Evangeliet gir oss ikke guddommelige forklaringer på pandemier og ulykker. Nei, og Gud skje lov er ikke gode forklaringer det viktigste, for gode nyheter er det viktigste, - fra en Gud som sier: «Jeg vil gi dere framtid og håp.» Jer 29,11

Kulturkveld i Gjøvik kirke 22/4 kl 19.00

Pilegrimsprest Lars Erlend Kielland kommer på kulturkvelden i Gjøvik kirke torsdag 22.april. Han vil dele tanker om pilegrimsvandring og inspirere oss til å gå pilgrim i nærområdet. Hamar er det bispedømmet hvor det er flest mil med merkede pilegrimsveier. Følg med på kirkens hjemmeside.

Arrangør: Kulturutvalget i Engehaugen

Hamar er det bispedømme i Norge som har flest mil med merkede pilegrimsveier. Foto: Vidar Kristensen

Line Langseth Bakkum. Foto: Jens Dale

Kirkeverge som vil at gode ting skal skje

Av Dagny Liaklev

I år 2013 kom hun fra jobb som ledende sjukepleier ved akuttmottak på Gjøvik sykehus, til oppgaver og innsats for Gjøvik kirkelige fellesråd. Nå er Line Langseth Bakkum blitt vår kirkeverge.

- På kirkekontoret er det interessant og moro. Min motivasjon for jobben er at kirken skal være en god plass for alle, sier sjefen for mangt og for de mange.

Sagt om Line:

Line er gjerne den første som stiller på kontoret om morgenen. Da har hun allerede tilbakelagt mange kilometer i ski- eller joggeløype i grålysningen. På jobben har hun stor arbeidskapasitet og masse kunnskap om det meste som skjer i kirka. Line er alltid imøtekommende og positiv. Det er hun som blir spurt til råds om noen står fast på data'n. (Jens Dale)

Line har allsidig bakgrunn og erfaring: mange år på kontoret, kjenner alle ansatte, har bakgrunn som leder og har god kjennskap og erfaring fra kirkelig rådsarbeid. Hun har vært leder av menighetsråd, fellesråd, og har vært medlem av Hamar bispedømmeråd og Kirkemøte. Vi kunne vanskelig fått en bedre kirkeverge! (Dag Landmark)

Vi snakker med og om nylig tilsatt leder for Gjøvik kirkelige fellesråd Line Langseth Bakkum. Vi kjenner henne som engasjert i kirken, i kirkelige foretak, og i miljøet på Gjøvik kirkekontor i Strandgaten. Der har hun residert som assisterende kirkeverge de siste åtte år. Før den tid hadde hun 18 års fartstid som medlem/leder av Vardal menighetsråd.

En omstilling – en overgang

- Her handler det om å være leder for et mangfold av andre yrkesgrupper enn de jeg kjente som leder i sjukepleien, minnes Line. Her handler det om å være en god leder for de ulike ansatte, og for kirken i hele Gjøvik.

- Gjøvik kirkelige fellesråd har 35 tilsatte, som jeg nå har ansvar for: diakoner, kantorer, kirketjenere, trosopplærere, kontorpersonele for økonomi og saksbehandling. Jeg har jo vært her i åtte år og

kjenner dem: En positiv gjeng, nytenkende og engasjert. Det er moro å få være leder!

Ny framtid i kirken for alle

- Hva skal kirken være i framtida, og hvordan skal den styres? Det er to arbeidsgivere i kirka, biskopen for prestene og fellesrådet for de andre. Den todelte ledelsen av kirken skal gå over til en enhetlig ledelse, sier Line. Den prosessen er det spennende å være med på. Som følge av at vi ikke lenger har en statskirke, blir kirkemøtet å se som kirkens "Storting". Kirken må finne sin egen ordning. Overgangen til en enhetlig ledelse innebærer store endringer, gjennom en prosess som vil ta tid. Samspill må organiseres.

- Men fortsatt vil vi ha en kirke for alle – ikke ekskluderende! understreker vår kirkeverge Line. Veien inn i framtida vil hun være med på.

Gjøremål på hjemmebane

Fellessrådet er gravplassmyndighet for hele Gjøvik

Det er en samfunnsoppgave som dekker alle i kommunen. Også humanetikere, muslimer og andre trossamfunn skal bli møtt og få en god opplevelse i forbindelse med gravferd og gravplass for sine døde. Gjøvik krematorium blir driftet året rundt, med tjenester som dekker hele innlandet. Kirkevergen har tall som viser stigende antall kremasjoner.

Navnet minnelund

finner vi nå på Hunn gravlund og på Biri kirkegård. Line opplever at det er en ordning som er en god løsning for mange. Hun tenker at de vil legge til rette for min-

neplasser flere steder, på litt lengre sikt. På Gjøvik gravlund finnes det en anonym minnelund.

Kirkebygg skal holdes ved like

Ifølge lovverket er det kommunen som har ansvar for sine bygg og anlegg, også de kirkelige. I det daglige er det kirkevergen og fellesrådet som skjøtter sine anlegg. Dette året har vi fått penger til å ordne taket i Hunn kirke og Hunn kapell. Det skal byttes gulv i Engehaugen kirke. Finansiering deles med kommunen. Kirkeverge Line er glad for det gode samarbeidet med Gjøvik kommune.

Covid19

Pandemien har preget året også i kirken.

Medarbeidere på Gjøvik kirkekontor

Tingrettens gamle lokaler i Strandgata 13 a huser nå kirkekontor for Gjøvik. Det er arbeidsplass bl.a. menighetssekretærer, kirkeverge, prost og prester. Her er menighetssekretærene som bl.a. har ansvar for saksbehandling for de ulike menighetsrådene.

bodd med kone og tre barn i Gjøvik siden 1998. Foto: Jens Dale.

Hilde Bakkenget (50) er saksbehandler/menighetssekretær for Vardal og Bråstad. Hun er utdannet barnehagelærer og har vært bl.a. vært barnehagestyrer. Hilde kommer fra Gausdal men har bodd på Toten i over 20 år. Nå bor hun på Raufoss. Hilde har en voksen sønn. Foto: Jens Dale.

Geir Skaug (51) er saksbehandler/menighetssekretær for Hunn. Geir er utdannet ingeniør og jobber halv tid i familiens firma som driver innen løfte- og sikringsutstyr. Han kommer fra Rakkestad og har

Hege Breang (48) er ny saksbehandler/menighetssekretær for Engehaugen og Snertingdal menigheter. Hun har lang erfaring innen kontorlag og har bl.a. jobbet i familiens firma innen bygg- og anlegg. Hege har nylig flyttet med mann og to barn fra Østre Toten til nordbyen i Gjøvik. Foto: Jens Dale.

Arnhild Kløvrud er økonomikonsulent. Sentralbordet betjenes av Karianne Fangan. Kirsten Glimsdal er saksbehandler med bl.a. ansvar for arkiv.

FÆRRE PÅ GUDSTJENESTE

I 2019 var det ca 20.000 deltagere på gudstjenester i Vardal, Bråstad, Engehaugen, Hunn og Gjøvik. I fjor var tallet drøyt 11.000. Nedgangen skyldes nedstenging og smittevern-tiltak i koronatiden.

Line gir ros til alle ansatte for hvordan de har taklet denne tida. - Det har vært mange planer som har måttet endres, nye planer lagt, også de usikre. Det er imponerende å se hvordan de ansatte har stått i dette med nytenkning og stadig nye ideer på hvordan ting kan løses! Og hvor mye de har fått til!

Et ja-menneske blant oss

Kirkeverge Line Langseth Bakkum ser gleden i jobben. Til tross for turbulente tider med smittefare og smittevernkrav, i kamp med pandemien som ruler vår alles verden, framhever hun gleden i sitt arbeid. Hun vil møte fremtiden med interesse, og ha som mantra at kirken skal være for alle – en god plass for alle!

Brytningstid, malt av Sigrun Blekastad Ellingsen

Brytningstid

Ved Kari Karsrud Korslien

I dag tenkte jeg på et maleri som henger på kjøkkenet på Diakonihuset, Gjøvik. Det er Sigrun Blekastad Ellingsen fra Gjøvik maleklubb som har malt det. Det heter «Brytningstid». Jeg tenker på at hverdagen vår er preget av store kast og brytninger. Vi er alle kastet ut i situasjoner vi verken har bedt om eller ønsker. Nå om dagen utfordres vi til å ta del i en felles innsats for å holde smittene unna. I denne tida er også kirken utfordret. Det betyr også at du må ta et ansvar for troen din. Du kan spørre oss på Diakonihuset om vi kan ta en prat om livet i brytningstiden. Du kan spørre om vi kan be sammen for noe du gruer deg for. Vi kan tenne et lys i lysgloben i kirka om du ikke kan komme innom selv. Sjekk hva menigheten inviterer til. Vi åpner gradvis og kontrollert. Vi vil passe på at smittevernet holdes om du kommer innom. I det som beskrives som en brytningstid kan vi også lære oss nye måter å møtes på. Enten det er Teams eller Zoom. Vi på Diakonihuset har sorggruppe på nett og er klar til å starte opp nye grupper. Diakonihuset har dessuten på trappene å åpne en You Tube kanal med ulike innslag. Så følg med, det kommer mer.

I 20 ÅR HAR KIRKENS SOS HATT LYTTEPOST I ENGEHAUGEN KIRKE

Hilde (36) i Kirkens SOS: Hjelper den som ikke orker å

Tekst og foto: Jens Dale

Noen mennesker ringer Kirkens SOS fordi de ikke orker å leve lenger.

- Jeg hadde nettopp en slik samtale, sier Hilde Stokke Lothe. 36-åringen er leder for Kirkens SOS innlandet.

- Den som ringte følte at alt var håpløst, alle veier var utprøvd og psykiatrien kunne ikke hjelpe mer.

-I slike tilfeller kan det være nødvendig

å lytte og vise medfølelse «og kanskje forhandle om å holde ut en time til». I nevnte tilfelle fikk Hilde lov å ringe AMK, og før samtalen var avsluttet var ambulansen på vei. Det har også skjedd før, sier Hilde, men hun legger vekt på at Kirkens SOS sitt tilbud er «her og nå samtaler». Alle som henvender seg skal bli møtt med respekt og raushet. Det skjer på telefon, chat eller SMS meldinger.

Vårsola er vanskelig

Mange tenker at det er høstmørket i november som skaper den største pågangen i Kirkens SOS. Men flest ringer når vårsola skinner. Hilde forklarer det med opplevelsen av at lyset kommer tilbake i naturen, men ikke inni meg. Det spriker kan romme mye smerte. Og det handler ofte om det indre mørket når noen ringer Kirkens SOS. Det skjer til alle døgnets ti-

Hilde Stokke Lothe er daglig leder for Kirkens SOS innlandet. Her er hun i vaktrommet i Engehaugen kirke.

leve lenger

der, men mest om natta. Da kan det være godt at noen i den andre enden har tid og evne til å lytte. Det kan dreie seg om psykisk helse, ensomhet, vanskelige forhold til mennesker en lever nær innpå, tvil og tro. I og med at innringer og svarer er anonyme for hverandre, hender det også at dette er det første stedet noen deler den vonde hemmeligheten om at en har vært utsatt for overgrep.

Største krisetelefon

Det er ikke tilfeldig at telefonnummeret til Kirkens SOS dukker opp på skjermen når Dagsrevyen har hatt en reportasje fra en katastrofe. Det skjedde senest etter leirraset på Gjerdrum i vinter. Med 300 000 henvendelser i året er Kirkens SOS Norges største døgnåpne krisetelefon. Det startet med Kirkens nattjeneste i Oslo i 1958 og ble til en nasjonal tjeneste i 1974. I dag er Kirkens SOS innlandet et av 11 distrikter. I administrasjonen på Lillehammer som Hilde Lothe leder, er det fem ansatte fordelt på tre årsverk. Hun bestyrer vaktrom i Lillehammer, Hamar og Gjøvik. Det sistnevnte ble etablert i Engehaugen

kirke for 20 år siden. Hilde forholder seg til et styre der Hans Seierstad for tiden er leder. Av driftskostnadene på tre millioner kroner dekket halvparten over statsbudsjettet. Resten må Kirkens SOS innlandet skaffe ved hjelp av frivillige gaver og tilskudd av ymse slag, for eksempel bidrag fra menigheter, kommuner og fylket.

Hilde Stokke Lothe kommer fra Tretten, men bor nå på Lillehammer med mann og tre barn. Hun er utdannet sosionom og har bred erfaring og tilleggsutdannelse innen rusomsorg, psykisk helse og veiledning. Hun er et typisk JA-menneske og roses av medarbeidere for inspirerende lederstil, stor arbeidskapasitet og faglig dyktighet.

120 frivillige

-Kromtappen i Kirkens SOS er de frivillige som tar vakter. Det sier mye om motivasjonen at noen av de 120 frivillige i innlandet reiser både en og to timer for å være med. Hilde sier at det er en fantastisk gjeng å jobbe med. Noen av dem er studenter i 20-årene, andre står midt i yrkeslivet, og en del opplever denne tjenesten som en meningsfull del av pensjonisttilværelsen. Det er en god blanding av kvinner og menn. Alle frivillige deltar på et 40 timers kurs før de kan ta vakter. Man må ha evnen til å møte andre med respekt og omtanke uavhengig av kjønn, seksuell legning, kultur og religion. Frivillige i Kirkens SOS må ha avstand til egne kriser. Gjennom arbeidet lærer mange å utforske og definere egne grenser. Kirkens SOS har en klar kirkelig verdiforankring, men det kreves ikke at den som er medar-

beider er kristen. Man har gjerne to vakter på fem timer i måneden og en nattevakt hver sjette uke.

Mental pålogging

Telefonnummeret til Kirkens SOS er 22 40 00 40. Den som ringer kan like gjerne havne i Ålesund som Tromsø eller Gjøvik, avhengig av hvor det er ledig. Det kan være krevende å sitte i en lang samtale med et menneske som opplever en eksistensiell krise. Derfor er det alltid to

på vakt samtidig. Alle vakter starter med at de to frivillige leser en fast bønn sammen. Dette ritualet er som en mental pålogging. Hver vakt avsluttes med debrief og medarbeiderveiledning. Det er en avlogging som skal hjelpe en til

å legge fra seg sterke inntrykk fra samtaler på vaktrommet. For frivillige på vakt er det alltid mulig å få tak i en faglig ansvarlig bakvakt. I tillegg får man regelmessige medarbeidersamtaler og en felles samling for medarbeidere i semesteret. Hilde sier at det er behov for frivillige, og utfordrer interesserte til å ta kontakt.

«Lyset kommer tilbake i naturen, men ikke inni meg»

Radiogudstjeneste fra Gjøvik kirke 25. april

NRK har latt seg fascinere av videosuttene: Søndagstanker fra Sandra, Jacken og Jens, som ligger ute på FB og Kirken i Gjøvik sin hjemmeside.

NRK tok kontakt med sokneprest Jacken Nyhus og spurte om det var mulig å få overføre gudstjeneste (r) fra Gjøvik kirke.

Menigheten har takket ja, så alle som ikke får plass i kirka denne søndagen kl 11.00 kan benke seg foran radioapparatene å lytte til P1.

TIL 30. MAI 2021

	GJØVIK	ENGEHAUGEN	HUNN	VARDAL	BRÅSTAD
Søndag 21.03.2021 Maria budskapsdag	Høymesse 11:00 v/Stein Ovesen	Gudstjeneste 11:00 v/Jens Reidar Antonsen	Gudstjeneste 11:00 v/Jens Arne Dale	Familiegudstjeneste 18:00 v/Roger Brevik	Familiegudstjeneste 11:00 v/Roger Brevik
Søndag 28.03.2021 Palmesøndag	Høymesse 11:00 v/Ole Jacob Nyhus	Familiegudstjeneste 11:00 v/Jens Reidar Antonsen	Gudstjeneste 11:00 v/Jens Arne Dale		BLIVGODT: Friluftsgudstjeneste 11:00 v/Roger Brevik
Torsdag 01.04.2021 Skjærtorsdag	Gudstjeneste 19:00 v/Ole Jacob Nyhus	Skjærtorsdagsgudstjeneste 19:00 v/Jens Reidar Antonsen	Gudstjeneste 19:00 v/Jens Arne Dale		
Fredag 02.04.2021 Langfredag	Pasjonsgudstjeneste 11:00 v/Nyhus Pasjonsaften 19:00	Langfredagsgudstjeneste 11:00 v/Jens Reidar Antonsen	Gudstjeneste 11:00 v/Jens Arne Dale		
Lørdag 03.04.2021 Påskeaften	Påskennattsgudstjeneste 23:00				
Søndag 04.04.2021 Påskedag	Høytidsgudstjeneste 11:00 v/Stein Ovesen	Høytidsgudstjeneste 11:00 v/Jens Reidar Antonsen	Høytidsgudstjeneste 11:00 v/Jens Arne Dale	Høytidsgudstjeneste 11:00 v/Roger Brevik	Høytidsgudstjeneste 13:00 v/Roger Brevik
Mandag 05.04.2021 2. påskedag	Høymesse 11:00 v/Ole Jacob Nyhus Avskjed med Vidar Fredheim			SKANSEN: Gudstjeneste 11:00 v/Roger Brevik på Skansen bedehus.	
Søndag 11.04.2021 2. søndag i påsketiden	Høymesse 11:00 v/Ole Jacob Nyhus	<i>Engehaugen kirke er under oppussing fram til pinse.</i>	Gudstjeneste 11:00 v/Jens Arne Dale		
Søndag 18.04.2021 3. søndag i påsketiden	Høymesse 11:00 v/Jens Reidar Antonsen			Gudstjeneste 11:00 v/Roger Brevik	
Søndag 25.04.2021 4. søndag i påsketiden	Høymesse 11:00 v/Ole Jacob Nyhus Radiooverføring NRK P1		Gudstjeneste 11:00 v/Jens Arne Dale	Gudstjeneste 17:00 v/Roger Brevik	Familiegudstjeneste 11:00 v/Roger Brevik. 10-årsjubileum dåp
Lørdag 01.05.2021 1. mai				Gudstjeneste 11:00 v/Roger Brevik	
Søndag 02.05.2021 5. søndag i påsketiden	Høymesse 11:00 v/Jens Reidar Antonsen				
Søndag 09.05.2021 6. søndag i påsketiden	Høymesse 11:00 v/Jens Reidar Antonsen		Gudstjeneste 11:00 v/Jens Arne Dale	Familiegudstjeneste 11:00 v/Roger Brevik. 10-årsjubileum for dåp	
Torsdag 13.05.2021 Kristi himmelfartsdag	Høymesse 11:00 v/Ole Jacob Nyhus				
Søndag 16.05.2021 Søndag før pinse	Høymesse 11:00 v/Jens Reidar Antonsen		Gudstjeneste 11:00 v/Jens Arne Dale		
Mandag 17.05.2021 17. mai	17. mai-gudstjeneste 09:00 v/Nyhus			Familiegudstjeneste 17. mai 09:45 v/Jens Arne Dale	
Søndag 23.05.2021 Pinsedag	Høytidsgudstjeneste 11:00 v/Nyhus	Høytidsgudstjeneste 11:00 v/Jens Reidar Antonsen		Høytidsgudstjeneste 13:00 v/Roger Brevik	Høytidsgudstjeneste 11:00 v/Roger Brevik
Mandag 24.05.2021 2. pinsedag			EIKTUNET: Friluftsgudstjeneste 11:00 v/Jens Arne Dale		
Søndag 30.05.2021 Treenighetssøndag	Høymesse 11:00 v/Ole Jacob Nyhus	Gudstjeneste 11:00 v/Jens Reidar Antonsen. Søndagsskole	Gudstjeneste 11:00 v/Jens Arne Dale	Gudstjeneste 11:00 v/Roger Brevik	

Nye benkeputer i Hunn kirke

For et par år siden startet menighetsrådet arbeidet med å få benkeputer i Hunn kirke. Kvalitet ble vurdert og prosessen med godkjenning fra biskopen gjennomført. Penger ble samlet inn. Det mest originale innslaget i aksjonen var Brita Fykse og Eva Hovde som kokte saft av svartsurbær fra hekken utenfor kirka og diverse private hager. Det har vært aktivitetsdag og kirkeofringer. Med ca halvparten av de drøyt hundre tusen kronene i boks, ble resten dekket av oppsparte midler. Mørke blå puter ble bestilt fra produsent i Østfold der Marianne Østevik Skaug og Geir Skaug har kontakter. Resultatet er strålende. Menighetsrådet venter utålmodig på dagen da kirken igjen kan være fullsatt.

Menighetsrådet prøvesitter de nye benkeputene: Første rad: Ase Dahl og Marianne Østevik Skaug. Andre rad: Torunn Antonsen Berger og Elin Stikbakke. Tredje rad: Hilde Melhus Lilleheier og Anne Vifladd. Fjerde rad: Bjørn Arild Andersen, Geir Skaug og Solvor Sandmark. Foto: Jens Dale

Tanker fra et hjemmekontor

Vi mennesker har i noen tusen år vandret rundt på vår klode. Vi har levd nært noen og andre har vi ikke hatt bevissthet om i det hele tatt. Vi har kjempet mot hverandre i blodige kriger og vi har hjulpet hverandre i nødstider. Vi har elsket og vi har hatet.

Noe av det som jeg tror har vært ganske likt er at vi har bedømt våre livsvilkår ut fra begrensede og til dels egoistiske perspektiver. Likevel har vi nok begrunnet det meste av det vi har gjort og tenkt ut fra at det var nødvendig sett fra vårt ståsted.

Så lever vi i en global tidsalder. Og vi er vant med å forholde oss til et mangfold av levevilkår. Noen lever i varme strøk og er truet av tørke. Andre i områder hvor det hersker ufred og ufrihet. Men vi har nå vårt vi og. Dårlig brøyting og dårlig veivedlikehold. Sykehusstrid og rovdryrforvaltning.

Jeg vil ikke harselere med disse spørsmål, men de forskjellige perspektivene spriker voldsomt. Så kommer en pandemi som sprer seg ut over hele jordkloden på kort tid. Dessverre dør mennesker i hoptall, og igjen er det vel fattigfolk som rammes hardest.

Så spør jeg meg selv om hvordan en god Gud kan tillate at så mye går galt. Det være seg moralsk ondskap eller naturens vondska. Mennesker blir ofre for an-

dres maktmisbruk og noen som la seg trygt i sin seng til en god natts søvn, ble begravet i leirmassen. Store oversvømmelser og langvarig tørke, jordskjelv og vulkanutbrudd. Bare noen eksempler på hva som rammer mennesker rundt om på denne blå kulekula.

Er det mulig å bagatellisere bort lidelsen. Nei, lidelsens problem vil plage oss hele livet. Vi ser at gjennom hele skaperhandlingen som synes å strekke seg over millioner av år har lidelse, død og nyskaping gjentatt seg gang etter gang. Skaperkunst må visst ha en evig risiko ved seg. Slik vi finner det i fortellingen om pottemakeren i profeten Jeremias sin bok. Når han mislykkes med sitt kar, elter han leirklumpen på nytt og lager det om til et kar han er fornøyd med.

Vi er en del av et universelt drama. Og vi kan lære av naturvitenskap og ikke minst historie at når noe har reist seg til optimal størrelse, kommer på et eller annet tidspunkt en kollaps. Se på maurtua i naturen og de mange høytstående sivilisasjoner som for eksempel Inkariket og Romerriket. De ble alle større og større til de kollapset. I dag er bare ruiner tilbake.

Bibelen taler om en Gud som ønsker fellesskap med mennesker. Fellesskap som er bygd på frihet og kjærlighet er risikabelt, det kan gå i stykker.

Prost Stein Ovesen

Han som er en usynlig Gud velger å bli synlig og dele jordelivets kår. Sønnen viser Faderens herlighet, men ikke som vi tenker om herlighet. Skriften vitner om at Jesus gjør det gjennom sin død. En smertens korsvei gjennom død og oppstandelse til liv. Der er slik han gir oss del i et håp. Et håp om endring og varig godhet. Skriften taler om evig liv og at vi har del i det allerede nå, men at det enda ikke er fullt realisert.

Jeg tror ikke på håpløsheten. Jeg setter min lit til håpet. Jeg vil være med å hjelpe hele skaperverket på veien videre mot fullendelsen. Hva kan jeg bidra med? Det strekker jeg meg fremover for å finne ut av. Kanskje jeg ikke kan gjøre så mye alene, men sammen kan vi alle ta ansvar og bidra med vårt.

Informasjon fra Diakonihuset

Ved Hilde K Jarlvang

Sorggrupper har nå fått en ny form – på nett. Etter en høst med mye avlysninger på grunn av ustabil smittetrykk, valgte vi nå å prøve sorggrupper på nett.

Sorgen det ikke sendes blomster til, er et til bud til voksne ved samlivsbrudd. Også dette er for tiden nettbasert. Ta kontakt om du er interessert.

Radio Toten. Diakonihuset er støtte-medlem i Radio Toten! Det er viktig for vår markedsføring. Et intervju med Hilde Kristin ligger nå på hjemmesiden til Radio Toten.

Åpen dag på nett. Her tar vi med oss kaffekoppen, samles på nett, og skravler litt. Det er en annerledes måte å treffes på, men vi tror det kan være hyggelig å «møtes». Følg med på Facebook og hjemmesiden vår, for å se hva som skjer når.

Diakonene Kari Karsrud Korslien og Hilde Kristin Jarlvang bretter brosjyrer som inviterer til sorggrupper i samarbeid med Gjøvik kommune. Foto: Jens Dale

Enkeltsamtaler. Vi åpner Diakonihuset for enkeltsamtaler igjen. Ta kontakt dersom du kan tenke deg en prat.

Følg oss på

Facebook: Diakonene i Gjøvik
Hjemmeside: Diakonihuset.no
Instagram: Diakonihuset.no
You Tube: Diakonihuset Gjøvik

Ny distribusjon av Be og hør!

Vi har fått mange klager på distribusjonen av Be og hør. Svært mange har ikke fått bladet, og noen steder har det ligget bunker med blader. Vi beklager dette og tar nå konsekvensen!

For noen år siden inngikk styret for Be og hør en distribusjonsavtale med et distribusjonsfirma. Avtalen skulle dekke rutene i Gjøvik sentrum (Gjøvik sokn), blant annet for å sikre distribusjon i blokkbebyggelsen. Det gikk bra en stund. Siste året har vi imidlertid mottatt en rekke klager til tross for at vi har tatt dette opp med firmaet. Vi har ikke vært fornøyd med distribusjonen.

Sammen med menighetsrådene i Bråstad, Engehaugen, Gjøvik og Hunn har vi nå bestemt å ta tilbake utdelingen av menighetsbladet med frivillige. Omleggingen i Gjøvik vil nemlig også påvirke enkelte områder i Bråstad, Engehaugen og Hunn. Vi håper og tror at dette vil forbedre kvaliteten på distribusjonen.

Ikke reklame!

Menighetsblad betraktes ikke som reklame. Offentlige definisjoner, også tidligere brukt av posten, definerer ikke menighetsblad som reklame. Flere som har klaget over manglende blad, har kanskje tenkt at deres merking av postkasse: «Reklame, nei takk!» har vært grunnen til at de ikke har mottatt bladet. Men slik skulle det ikke være. Den nye distribusjonen med frivillige vil forholde seg til det, og så langt det lar seg gjøre legge bladet i alle postkasser.

Dag Landmark,
styreleder i Be og hør

Tanker fra Kirketrappa

Mange blir i ulike sammenhenger spurt om de husker sin første kjærlighet? Noen svarer kjapt og på strak arm beretter de om et menneske de møtte og ble forelsket i, eller endatil ble kjæreste med. Ser vi dem når de snakker, er det lett å se at dette er noe de føler sterkt og ekte. Gløden i øynene, mimikken i ansiktet, stemmen, alt tyder på en god reise tilbake til noe godt og ektefølt, et minne om noe varmt og spennende og som har satt sine spor. Og de forteller med entusiasme, selv om det er lenge siden opplevelsen. Og er nettopp et minne.

Men ikke alle reagerer på samme måte. Mange blir litt satt ut av et slik spørsmål, blir ettertenksomme, svarer ikke med en gang, men lar tankene gå bakover og leiter i minnet. Noen finner noe som de kan bruke som svar på spørsmålet, men ikke med den samme overbevisningen.

Kjærlighet er et veldig stort ord og begrep. Det kan fort svulme litt. Det er vel kanskje ikke noe ord i det hele tatt som er mer beskrevet i litteraturen, både i poesi og prosa, og som er framstilt i alle kunstarter, blitt malt og tegnet, analysert og debattert, filmet og fotografert. For ikke å nevne alle de sanger og tekster om temaet. Og her inngår alle former for kjærlighet.

Grunnen til disse tankene akkurat nå, er at vi nærmer oss et av de aller største kjærlighetsdramaer i historien. Påsken. I all sin dramatik og lidelse, handler den om kjærlighet. Guds betingelsesløse kjærlighet.

Og mens årene går og mye av den ungdommelige gløden falmer, og iveren og entusiasmen blir litt svekket, så oppfordres vi til å finne tilbake til den første kjærligheten. Den vi hadde da vi møtte den første gangen. Kanskje var det i Joh. 3,16, eller ved nattverdbordet.

Tom Torkehagen

22 konfirmanter og 16 kuldegrader i Vardal

- Hvordan skal man presentere 22 konfirmanter på en gudstjeneste der det bare er lov å ha ti til stede?

Soknepresten i Vardal og Bråstad, Roger Brevik, fant en lur løsning på ovenfor nevnte problem. Han tok like godt gudstjenesten med presentasjon av Vardals 22 konfirmanter på kirketrappa. Det skjedde 31.januar, midt i den verste kuldeperioden. 16 kuldegrader viste gradestoken den morgenen. Gudstjenesten varte ikke så lenge, men

Gudstjeneste fra kirketrappa i Vardal 31.januar med presentasjon av 22 konfirmanter i 16 kuldegrader.
Foto: Gro-Kristin Lundeby Hansebråten.

lenge nok til at konfirmantene kunne bli ropt opp med navn og de 60 framfottene kunne hilse dem varmt velkommen med applaus. Samme opplegg ble brukt i Bråstad søndagen etter.

Koronabesvær

Smittevern satte mange begrensninger for konfirmantene i starten av dette året. Ikke minst var det problematisk å samle konfirmantene til gudstjenesten da det maksimalt var lov å ha ti til stede i kirka. Det skulle gå helt til vinterferien før maksimumsgrensen på ti ble opphevet.

Store deler av konfirmantopplegget måtte gjøres om. Kick off som vanligvis er et forrykende show i Hunn kirke i ja-

Konfirmantgruppe i Hunn samlet rundet lysgloben, fra venstre: Benjamin Kalrasten Aaskjær, Ole Anders Helgesen, Mikkel Brenden Stenersen, Jørgen Bjørklund, Kristoffer Andersson, Sverre Skogsrud, Gerlyn Lazaro Fjeldstad, Jonas Even Grøndalen Tjosaa, Pål André Storre og Sondre Dalen Korsaksel. Foto: Jens Dale

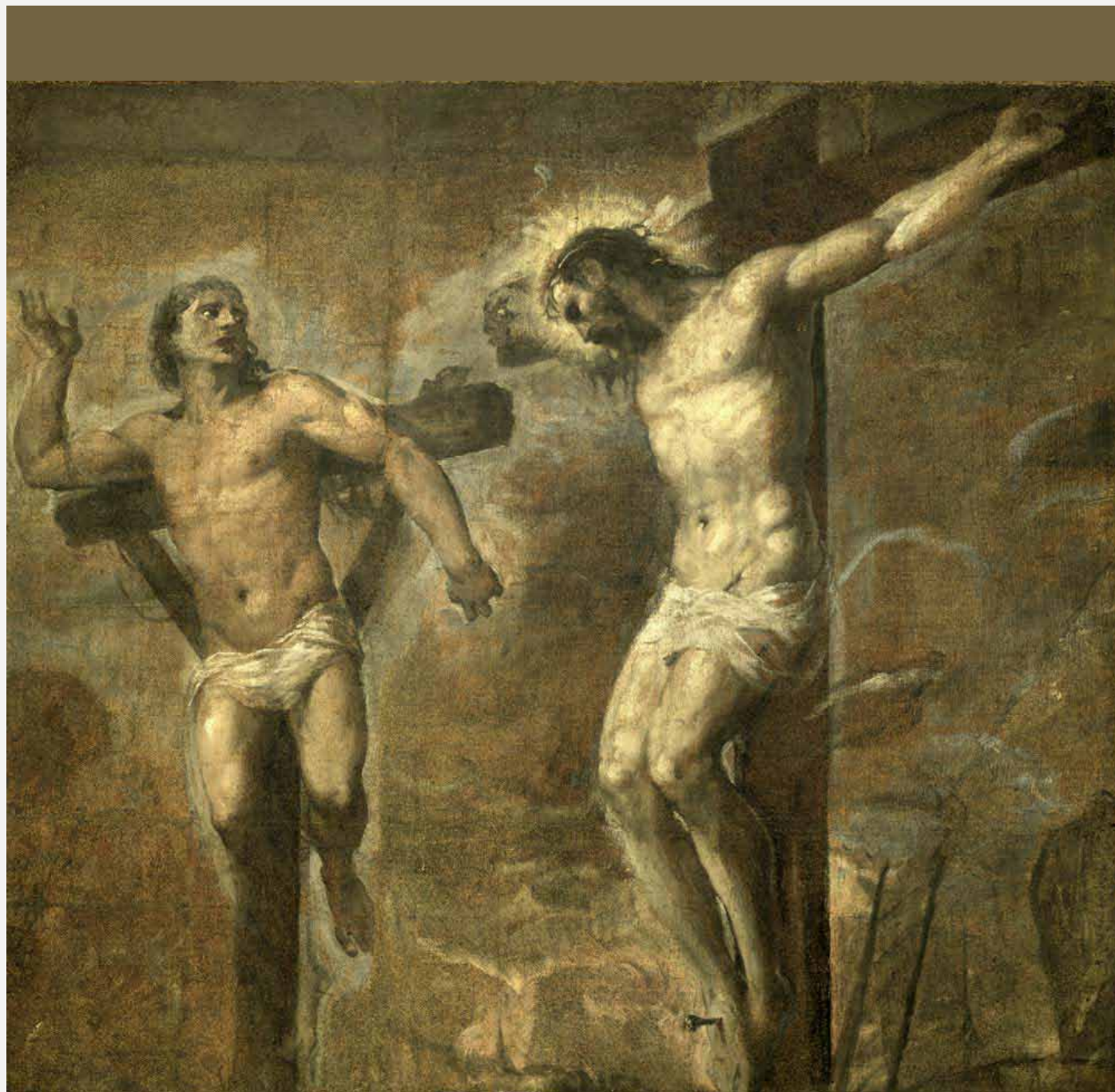
nuar, ble gjennomført i flere runder i mindre skala. Undervisningen ble delt opp i mindre grupper enn før. Nytt av året er at alle konfirmantene har fått en bok som heter Konflogg. Det er kombinert lærebok og arbeidsbok. Fasteaksjonen 23.mars til inntekt for Kirkens Nødhjelp kan ikke gjennomføres som dør-til-dør-aksjon. Men konfirmantene får bli med på et digitalt opplegg med bøsser kalt Spleis. Innbakt i det hele er en intern konkurranse om hvilken av menighetene som kan samle inn mest penger. Pengene går bl.a. til å skaffe rent vann til mennesker som bor på steder dette er mangelvare.

Leir i august

Det er godt håp om at det blir konfirmantleir i august. Tomb jordbruksskole i Råde er booket, og ungdomsledere i LUPY og de ansatte i trosopplæringen er allerede i gang med å tenke leir.

Konfirmantpresentasjon under gudstjenesten i Bråstad kirke 7.februar. Foto: Ståle Stavrum.

*-Sannelig jeg sier deg,
i dag skal du være med
meg i paradiset.*

Kristine T. G. Hardeberg er fotograf, reiseleder og forfatter av romanen *De uskyldige*. Hun holder forelesninger om kunsthistorie, både fysisk og på nettet. Kristine er katolikk og bor på Tongjordet.

En samtale som forandret alt

Bildet på venstre side heter «Kristus og den gode røveren».

Det er malt av den italienske kunstneren Tizian i 1566, da han var nærmere 80 år gammel.

Maleriet befinner seg i Pinacoteca Nazionale i Bologna.

Vi ser Kristus på korset, og så ser vi en til. En røver.

De var to røvere som ble henrettet sammen med Jesus den dagen. En på hver side. Den ene hånte ham, men den andre ba ham om å holde opp, og så sa han:

-Jesus, husk på meg når du kommer i ditt rike.

Da jeg var barn, begynte jeg å gråte av svaret som Jesus ga ham:

-Sannelig jeg sier deg, i dag skal du være med meg i paradiset.

Fortsatt nå synes jeg denne lille samtalen er blant Bibelens mest rørende passasjer. Her har vi en dødsdømt røver, ja hvem vet hvilke forbrytelser han hadde begått. Men, de få ordene han sa til Jesus,

forandret alt. Hva han hadde gjort hadde ikke lenger noen betydning. Det eneste som telte, var han trodde.

Jeg gjør meg tanker om at han kanskje var svært usikker, men likevel kastet seg utpå, tenkte at han ikke lenger hadde noe å tape. Så, i stedet for å være med på hånningen av Jesus, ba han den andre røveren om å tie stille, idet han fortsatte:

- Vi får bare igjen for det vi har gjort. Men han har ikke gjort noe galt.

Jeg tror at røveren der og da grep tak i noe som kanskje føltes som et halmstrå. Han bestemte seg for å tro. Han valgte å stole på Jesus. Stole på at denne stakkars, ødelagte mannen virkelig var Guds sønn.

-Husk på meg når du kommer i ditt rike.

Han lever!

Bildet over har den lange tittelen «Disiplene Peter og Johannes som løper til graven på oppstandelsens morgen».

Det er malt av franskmannen Eugène Burnand i 1898 og kan oppleves i Musée d'Orsay i Paris. Da jeg så det for første gang, ble jeg bergtatt av stemningen i bildet, av lyset og varmen. Tittelen gir oss hele fortellingen, men maleriet er som en film som er satt på pause. Vi kommer rett inn i en handling: De to disiplene som løper. Rett før dette hadde de besøk av Maria Magdalena, som fortalte dem at graven var tom, og at hun hadde sett Jesus. De satte straks på sprang, for de ville jo også se dette. Kanskje husket de nå at han fortalte dem det, fortalte at han skulle dø, men så gjenoppstå den tredje dagen? Kanskje visste de ikke hva de skulle tro, om de skulle le eller gråte. Men de satte uansett avgårde. Og se på dem: Se hvordan tanker og følelser sloss om plassen i dem, der de løper, uten å si et ord.

Dagen har grydd. Solen er oppe nå, og fuglene synger. Luften er full av en glede som ennå ikke helt er sluppet fri. De to er ennå underveis. På vei mot den tomme graven, mot håpet, mot svaret.

Marianne Mølmen og Gunvor Jørnli er frivillige bladbærere for Be og Hør. Foto: Jens Dale

Be og Hør leveres i din postkasse

Tekst og foto: Jens Dale

Vi har møtt Marianne Mølmen (35) og Gunvor Jørnli (59) som deler ut menighetsblader i Åslendet.

Fire ganger i året får de en bunke med Be og Hør hjem til seg. Da er det bare å ta bena, bilen eller ATV'en fatt og begynne å dele ut blader. Gunvor har 130 postkasser på sin rode og bruker gjerne en drøy time på runden. Marianne har litt færre postkasser, men det kan være langt mellom dem. På spørsmålet om hvordan hun liker jobben kommer det kontant:

- Det er trivelig!

Både Marianne og Gunvor sitter i Brå-

stad menighetsråd. Begge har gått på søndagsskolen og de synes det å gå med menighetsblader er en fin del av sitt frivillige engasjement. Marianne kommer opprinnelig fra Lesjaskog og jobber som avdelingssekretær på DPS Gjøvik. Noen husker kanskje bildet i Be og Hør fra 2015 da Marianne ankom Bråstad kirke ridende til hest da hun skulle gifte seg med Stein Erik Thorud.

Gunvor er ingeniør og jobber på bygge-

saksavdelingen i Gjøvik kommune. Hun er gift med Ståle Stavrum som for øvrig har sin rode for menighetsblader på Dalsjordet.

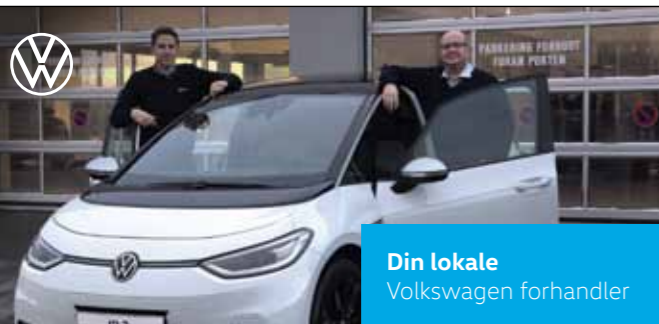
Be og Hør trykkes i et opplag på 12500. Bladet deles ut av frivillige i Vardal, Hunn, Bråstad, Engehaugen og Gjøvik menigheter. Man kan også få bladet i kirkene og på kirkekontoret. Trøbbel med distribusjonen kan meldes på post.gjovik@kirken.no.

REMA 1000

Gjøvik stadion

NY START I ØST
TING OG TØY

GJØVIK, RAUFOSS
LENA, JAREN,
LILLEHAMMER,
MOELV, VINSTRA,
OTTA, VÅGÅ,
ROA, STANGE

Din lokale
Volkswagen forhandler

Møller Bil Ringvegen 10. Tlf. 24 03 37 70
Gjøvik gjovik.volkswagen.no

Bestill deilig mat fra storkjøkkenet på Viken:

Catering oss på 400 34 754

KFUK-KFUM GJØVIK YNGLINGEN

Hos oss kan du leie lokaler til hverdag og fest!

KURS - KONFERANSE - FOREDRAG - BURS DAG - FEST - SELSKAP

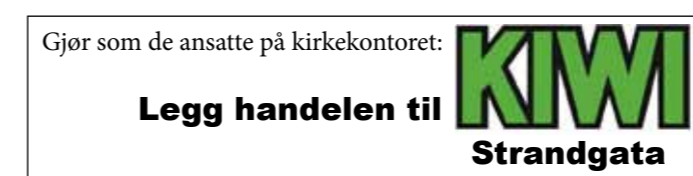
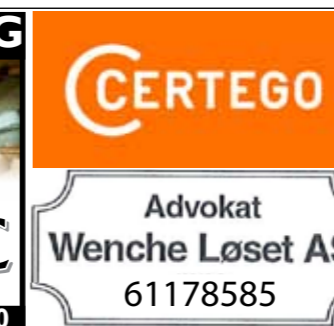
Kontaktinformasjon:

E-post: bjorn.andersen@kfuk-kfum.no
Telefon: 61 17 11 03 / 41 00 20 22

Minel.

Sentrum Installasjon

Anders Bakkum Småoppdrag
Oppussing og oppretting av gravminner
Mobil 478 83 647

Runi Bjerke
Salgsleder/Partner/Megler MNEF
Mobil: 99 55 26 26
Epost: runi@partnerseiendomsmegling.no
Partners Eiendomsmegling AS
Storgata 10
2815 Gjøvik
tlf: 611 81 300

GjøvikBilsenter AS
Tlf. 47 47 39 39 - Ringveien 8, 2815 Gjøvik - gjovikbilsenter.no

Urmaker
S. Pettersen-Moe
Storgt. 11. 2815 GJØVIK
Tlf 61 17 12 71

Direkte leverandør til alle kirkegårder, ferdig montert uten fordyrende mellomledd
Møre Gravmonumenter AS
ARILD OG IGLE STRAND
4190 Skårer på Nordmann
Tlf. 71 29 63 60 - Fax 71 29 64 66
Epost: ark@moere.no
924 88 822 / 971 55 748
www.gravmonumenter.no - post@gravmonumenter.no

Gjøvik elektriske,
Hunnsveien

NorEngros
Johs. Olsen AS

Stikk innom **WIGGO'S**
- din ferskvarespesialist
- Wiggos mat på Rimi Hunndalen

Jostad
EL-ENTREPRENØR

Oppussing, rens og vask av stein
Over 50 nye steiner i utstilling
Priser fra kr 6.900,-
www.trostrudbegravelse.no
Marcus Thranesgt. 4, 2821 Gjøvik - 61 15 05 80 - 611 98 450

Gjøvik:
Marcus Thranesgt. 4, Tlf: 61 15 05 80
Toten:
Tlf: 61 19 84 50
www.trostrudbegravelse.no
DØGNVAKT

PLATINUM
5 FOR 3
FÅ 5 VASK TIL PRISEN AV 3
BILVASK
ESSO Strandgata

Ikke en spurv til jorden

Å gå kveldstur liker jeg godt. I vintermørket kan jeg se stjernehimmelen ganske klart. Et glimt av det store skaperverket vi er en del av. Skaperen av det hele kjenner høyden på hver fjelltopp i hver fjellkjede, på hver planet, i hvert solsystem, i hver galakse i universet. Han

hvert hårstrå. Han kjenner hver tanke, følelse, hendelse og hvordan hendelser er sammenkoblet. Han får aldri vondt i hodet av å tenke på det, slik jeg gjør når jeg ser opp på stjernehimmelen og forsøker å forstå. Salme 56 forteller at det føres et himmelsk regnskap for alle våre hjemløse skritt og alle våre tårer. Gud omtales i Esekial 48,35 som Jahve Shammah, «Herren, den alltid nærværende». Det finnes utallige grunner til å være redd. Det finnes en eneste grunn til ikke å være det; Vår Far i himmelen ser oss og har omsorg for oss.

Ikke en spurv til jorden uten at Gud det vet.

følger med på makronivå.

Jeg synes i blant det er vanskelig å fatte at Gud er tilstede også på mikronivå. For det må vel kunne sies at det er her du og jeg befinner oss. Skulle Gud være interessert i meg og min lille hverdag?

Jo, Gud kjenner hver celle, hvert atom,

Anbefaler å lytte til Kraftverkets versjon av denne salmen og utfordrer Kari Drogseth til neste utgave av bladet.

Hilsen Even Løfgren Skonnord

*Ikke en spurv til jorden
uten at Gud det vet.
Ikke en sjel mot døden
uten hans kjærlighet!
Ikke en blomst er visnet,
ikke en tåre falt
uten at Gud vet om det,
han som er over alt.*

*Tro det når stormen herjer
bladløse vintertrær!
Tro det når brenning bryter
over de nakne skjær!
Tro det når ubeskyttet
midt i en kamp du står.
Tro det når helt alene
du med en smerte går.*

*Tro det når noe brister
uten å vokse frem.
Tro det når noen mister
det som var alt for dem!
Tro det når håp går under
uten å reise seg:
Ikke en spurv til jorden!
Det er et ord til deg.*

Slekters gang:

Vardal:

DØPTE: Alex Andre Myrvold-Edvardsen, Victoria Elise Myrvold-Edwardsen, Tiril Lunde Paulsen, Leon Alexander Søhagen, Tine Amanda Stensvold, Emma Pettersen-Moe, Fredrik Linne-rud Schnell.

VIGDE: Aleksander Bekkemellem og Ida Christine Bjarnaberg

DØDE: Liv Åse Hageengen, Inger Lise Haugen, Kirsti Lykseth, Oddvar Petter Finn.

Gjøvik:

DØPTE: Ella Stensrud, Elias Stensrud, Louie William Skjellerud Grindvoll, Sonja Wollan Strand, Liam Storaas, Astrid Korstad Brennum.

DØDE: Målfrid Østby, Odd Herman Nygård, Kjell Harry Østvold, Alf Helge Juul, Anne Marie Walberg, Osvald Lille-eng, Arild Flisen, Arve Simenstad, Einar

Anund Lervik, Tove Marie Klomstad-lien, Terje Haakonsen, Roger Pettersen, Ruth Narvesen, Bjørn Brænden, Anna Ringen Petersson, Ragnhild Ophus, Ellen Bjølseth, Ragnar Mæhlum, Ole Nordhagen, Håkon Holstad, Inger Johanne Sandvik, Tom Terje Johansen, Viggo Lereng, Evy Tandsether, Ali Kiar Mohammed Ali Mohammed, Werner Köster, Gunhild Rime.

Engelhaugen:

DØPTE: Solveig Gjølme, Fredrik Nilsen Owrenn (døpt i Ås kirke)

VIGDE: Nancy Elisabeth Glæserud og Sverre Gjølme

DØDE: Berit Hyggen, Kari Christiansen, Anne-Lise Dvergedal, Aase Margaret Moen, Sigrid Alma Hugaas, Sigrid Alma Hugaas, Håkon Onsrud, Kristen Linne-rud, Thor Strandhaug, Marit Aaslund, Kari Marie Salberg, Nancy Heide, Eva

Irene Andersen, Elise Larsen, Reidun Klethagen, Britta Stenberg, Kaj Erik Haugan.

Hunn:

DØPTE: Jens Tokstad Hoelsveen, Emilie Øversveen Hagen, Thor Halvard Sommerstad.

VIGDE: Anne Mette Lilleng og Sigmund Komperud

DØDE: Leif Ottar Strandbakke, Thorolf Jørgen Amundsen, Terje Sørli, Anne Berit Kvale, Liv Turid Brekken, Peder Aaslund, Esther Bjørnstad, Hjordis Dæhlin, Arne Løkken, Kåre Kjelsrud, Svein Aune, Fred Endre Viberg, Turid Nordberg, Kirsten Antonette Aronsen, Svein Erik Lundby, May Berit Furuseth.

Bråstad:

VIGDE: Regine Paalsrud og Erik Olsen
DØDE: Solveig Larsen

JAF
JAF arkitektkontor AS
Jernbanegt. 4, 2821 Gjøvik
Telefon 61 15 06 00
Telefaks 61 15 06 01
post@jaf.no

HUSFLIDEN
GJØVIK

PRYDKUNST
designforevig.no
Hunnveien 2 2821 Gjøvik Tlf +47 6117 3335

Telefon 61 14 50 00
firmapost@rcas.no
www.rcas.no
Regnskapsconsult
Ring for en hyggelig prat!
Autorisert regnskapsførersekkep

NÅR TIDEN STOPPER OPP
BLIR ØYEBLIKK TIL MINNER

Nettum
- BEGRAVELSESBYRÅ -
ØISTEIN NETTUM
SYNNØVE RUSTAD
T • 61 18 69 40
• Hele døgnet
www.nettum.no

Ønsker du deg jobb?

Kunne du tenke deg å jobbe som støttekontakt for en eller flere personer i Gjøvik kommune?

Vil DU bety noe helt spesielt for en ungdom eller voksen? Du må være fylt 18 år, og det er en fordel at du har førerkort og bil til disposisjon. Lønn og utgiftsdekning er ikke så dårlig som du tror, du vil bli overrasket. Jobben gir deg mye, og kan ikke bare måles i kroner og øre – du får mye mer igjen:

- Du hjelper din venn til positiv fritid
- Du kan få nyttige erfaringer og fine sosiale utfordringer
- Men fremfor alt – du treffer mange hyggelige mennesker

Høres dette interessant ut? Ta kontakt for en uforpliktende prat!

Kontakt kulturkontoret i Gjøvik kommune, Solvor Sandmark, tlf. 61 18 96 39 eller 46 91 15 98. E-mail: solvorsandmark@gjovik.kommune.no

Gjøvik kommune Kultur

KAUT MALMBERG
ALT RORLEGGER - AORHANDEL
GJØVIK TLF: 61189150

INTERFLORA
AASHAUG
Storaata 15 • 2815 Gjøvik
Tlf 61 17 90 90
www.aashaug.no

Rambekk gård
selskapslokale på Gjøvik
61171492/99520766

Gullhagen,
Storgata

ThermoFloor
— inn i varmen —

MJØSBIL
TRYGT OG ENKELT

18 54 **Totens Sparebank**
Ta kontakt med oss for å få en oversikt over dine muligheter og start med å bygge fremtiden din i dag!

www.totenbanken.no

SAGA
BEGRAVELSESBYRÅ

Vi ordner alt det praktiske og er tilgjengelig hele døgnet. Hos oss er du i trygge hender.
Telefon: 4000 2460
Begravelse til riktig pris sagabegravelse.no

TRYGG RIMELIG TREFELLING
Stubbefresing Hekkeklipping
Erfaren pensjonist feller alle slag trær :
Ved hus, strømledninger, store og små trær. Vanskelige trær klatres og tas ned bit for bit. Rydder opp, fjerner stubber. Vindfall ryddes. Beskjærer trær og busker. Klipper hekker Ansvarsforsikret Gratis befarung Avtalt pris
Ring Eivind : 900 33 645

Fine bruktbiler
i alle prisklasser!

Kom innom for gode tilbud.

AUTOCENTRET
2827 Hunndalen
Tlf. 61 17 30 32, mob. 901 99 779
www.autocentret.no

CC
GJØVIK

f CC Gjøvik
ccgjøvik
cc.no

DB Takst & Byggeledelse
TAKSTMANN / BYGN.INGENIØR
Dag M. Berthelsen - Mobil 900 50 375

LARSEN'S
KJØLESERVICE
TLF. 611 31 000

Brudeparet Nancy Elisabeth Glæserud og Sverre Gjølme feiret dåp for Solveig og overraskelsesbryllup på karnevalsgudstjeneste i Engehaugen kirke 14.februar. Jogrim Owrenn var stolt storebror. Foto: Privat.

Be og Hør tilgjengelig på lyd!

Bladet kan høres på datamaskin, nettbrett og mobil. Ved behov, kan man også få det tilsendt på CD. Ta kontakt med Marit Nymark 99 52 11 36 for å få tilgang.

Nancy (38), hvit kanin, giftet seg med Sverre (34) hattemaker

Fastelavenssøndag, 14.februar, var det invitert til karneval i Engehaugen kirke. Det ble en gudstjeneste med store overraskelser.

For da Solveig var døpt ble foreldrene viet i samme slengen. Nancy Elisabeth Glæserud, utkledd som hvit kanin, hadde Katniss fra Hunger Games som forlover. Forloveren til hattemaker Sverre Gjølme skjulte seg bak maskerademasse fra Venezia. Nancys sønn, Jogrim Owrenn, fikk æren av å ta av dåpslua og bære ringene under vigsel. Brudens mor vikingen, gråt så hun tutet. Alle var kjemppegira.

– Det ble en fantastisk dag, sier Nancy, ikke bare for oss ti som var i kirka, men også slekt og venner som fulgte begivenheten online.

Forsvaret stilte også. Brudgommens bror var kalt hjem fra Heimevernets koronavakt på svenskegrensa. Bryllup i nærmeste familie var gyldig permisjonsgrunn. Sokneprest Jens Reidar Antonsen hadde tversoversløyfe med glitter. Fastelaven kommer av det tyske ordet faseln som betyr å lage løyer, og det var det til gangs denne minnerike dagen, for øvrig også morsdag og Valentins dag.

Tekst: Jens Dale.

Takk for rause bidrag til utgivelsen av Be og hør på konto 2050.02.93692

GOD PÅSKE!